

Diiumenge 6 (B) de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 15,9-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor. Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa.

»Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mando: que us estimeu els uns als altres».

«A vosaltres us he dit amics»

Mn. Francesc CATARINEU i Vilageliu
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem el darrer diumenge abans de les solemnitats de l'Ascensió i Pentecosta que clouen la Pasqua. Si al llarg d'aquests diumenges Jesús ressuscitat se'ns ha manifestat com a Bon Pastor i cep a qui cal estar unit com les sarments, avui ens obre de bat a bat el seu Cor.

Naturalment, en el seu Cor només hi trobem amor. Allò que constitueix el misteri

més profund de Déu és que és Amor. Tot allò que ha fet des de la creació fins a la redempció és per amor. Tot allò que espera de nosaltres com a resposta a la seva acció és amor. Per això, les seves paraules ressonen avui: «Manteniu-vos en el meu amor» (Jn 15,9). L'amor demana reciprocitat; és com un diàleg que ens fa correspondre amb un amor creixent al seu amor primer.

Un fruit de l'amor és la joia: «Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra» (Jn 15,11). Si la nostra vida no reflecteix la joia de creure, si ens deixem ofegar per les contrarietats sense veure que el Senyor també hi és i ens consola, és que no hem conegut prou Jesús.

Déu sempre té la iniciativa. Ens ho diu expressament en afirmar «sóc jo qui us he escollit» (Jn 15,16). Nosaltres som temptats de pensar que hem triat, però no hem fet res més que respondre a una crida. Ens ha triat gratuïtament per a ser amics: «Ja no us dic servents (...). A vosaltres us he dit amics» (Jn 15,15).

En l'origen, Déu parla amb Adam com un amic parla amb el seu amic. Crist, nou Adam, ens ha recuperat no només l'amistat d'abans, sinó la intimitat amb Déu, ja que Déu és Amor.

Tot es resumeix en aquesta paraula: “estimar”. Ens ho recorda sant Agustí: «El Mestre bo ens recomana tan sovint la caritat com l'únic manament possible. Sense la caritat totes les altres bones qualitats no serveixen per a res. La caritat, en efecte, condueix l'home necessàriament a totes les altres virtuts que el fan bo».